

K_n - коефициентът на съответствието за почвата;

$K_{ш}$ - коефициентът на съответствието за шума.

В крайна сметка, както е видно от изложението алгоритъм, за да се стигне до този обобщаващ на най-високо (национално) равнище коефициент, трябва да се премине през няколко нива на агрегиране:

а) осредняване на концентрациите от множеството измервания относно замърсеността на околната среда по пунктове и видове замърсители;

б) агрегиране на концентрациите в териториален разрез по населени места, общини, области и страната;

в) агрегиране на концентрациите по компоненти на околната среда;

г) агрегиране на концентрациите общо за всички компоненти.

Така изчисленият общ (тотален) коефициент за съответствието на фактическите към допустимите концентрации на замърсяващите околната среда вещества дава представа средно колко пъти фактическото антропогенно натоварване на обитаваната от хората природа е по-голямо/малко от пределно допустимото, регламентирано по законов път. При коефициент, равен на единица, може да се направи извод, че средното фактическо ниво на замърсеност на околната среда не надвишава пределно допустимото, определено от законодателството. Коефициент, по-малък от единица, ще се получи, когато на практика замърсяването на околната среда дори не достига пределно допустимите концентрации, което е атестат за присъждане на много висока оценка по отношение на дейността по опазване, възстановяване и възпроизводство на околната среда. Колкото по-високо значение над единица има този коефициент, толкова пъти по-голямо е замърсяването на компонентите на околната среда в сравнение с пределно допустимото, очертаващо рамките, в които и човекът, и природните компоненти могат да понесат замърсяването без опасност от екологична криза.

Тези идеи са споделяни и в по-предишни наши изследвания (Тодоров, 1980, с. 565-599; Тодоров, 1983; Тодоров, Митов, Маринова, 1993), където са разгледани по-подробно. Тук все пак беше необходимо те да бъдат представени накратко, за да бъдат по-непосредствено свързани със следващото изложение. Става въпрос за възможността този общ (тотален) коефициент да бъде използван като своеобразен **дефлатор** на брутния вътрешен продукт с цел неговото редуциране по повод оценката на категорията "зелен" брутен вътрешен продукт.

Изпълнението на това предложение може да се осъществи чрез действие "деление", като в качеството на делимо се приеме обемът на реалния БВП, а в ролята на делител - общият коефициент на съответствието на фактическите към пределно допустимите концентрации на вредни вещества, замърсяващи околната среда.

Зеленият брутен вътрешен продукт = Брутния вътрешен продукт (изчислен по трите традиционни метода - производствен, разпределител-